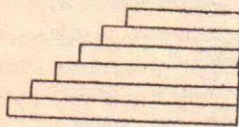

4.45. Polarizācijas filtrs

Celofāna plēvi sagriež loksnēs. Loksnes uzliek citu virs citas tā, lai izveidotos pakāpieni, t.i., lai tās daļēji pārklātos (4.89.zīm.).

Pēc tam tās ieliek starp divām plakanām stikla plāksnēm, kurām aizlīmē sākus.

4.89.zīm. Polarizācijas filtrs

Šādi sagatavotu paraugu novieto epidiaskopa *ЭД-451* diaprospektora stara ceļā (4.88.zīm.). Ar objektīvu uz ekrāna ieregulē parauga attēlu un novēro, ka uz tā izveidojas atsevišķu daudzkrāsainu četrstūru rinda. Griežot analizatoru, panāk krāsu izmaiņu, tām mainoties uz papildkrāsām.

Pie noteiktas polarizatora un analizatora savstarpējās orientācijas, t.i., pie noteikta leņķa α (skat. eksperimentu 4.42.), pētāmajā paraugā izveidojas lēcienveidīga optiskā gājuma difference $l(n_e - n_o), 2l(n_e - n_o), \dots, 8l(n_e - n_o)$.

Paraugā pavisam ir 8 celofāna loksnes, ar tām panāk starp atsevišķajiem parauga pakāpieniem izveidojas optiskā gājuma lēcien $l(n_e - n_o)$. Uz ekrāna novērojot četrstūru krāsas, izdara secinājumu, cik lielu frekvenču diapazonu laiž cauri katrs parauga blakus pakāpiens.

4.46. Kristālu parauga polarizācijas